

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Hasnonivm, vulgò Hasnon, ad Scarpum fl. tertio lapide à Valentianis
Hannoniae vrbe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

HASNONIUM,

Vulgè Hasnon, ad scarpum fl. tertio lapide à Valentianis Hannoniæ vrbe.

An. 670.

COenobium Hasnoniense Ioannes vir nobilissimus, illius tractus toparcha seu Dominus, & soror eius Eulalia, anno Christi sexcentesimo septuagesimo, construxerunt, & sanctus Vinditianus Cameracensis & A-trebatus Episcopus II. Kal. Maij, Deo & sancto Petro Apostolo dedicauit. Fuit autem à prima institutione cœnobium sexus utriusque: Ita Iacobus Guisianus in manuscriptis Hannoniæ Chronicis. De fundatoribus huius cœnobij exstant versus isti per antiqui.

*Si cupis Hasnonij structores noscere templi,
Hæc metra pertracta, sic succendent tua vota.
Inclita progenies Eulalia, sicque Ioannes,
Frater hic, illa soror, germani mente fideli,
Huius præsentis statuunt fundamina templi,
Tunc humanati Verbi dum voluitur annus,
Qui sexcentenus quoq; septuagenus habetur.
Cunctis expletis aduenit Vinditanus,
Antistes Cameracensis, templumq; dicavit,
Altithrono Domino, cuius nos lustrat imago,
Cæli clauigero, Doctori gentis amæno.
Desine mirari hic sexum duplēm famulari.
Namq; Ioannis & Eulaliae præclara propago,
Cœnوبium rexit, cetum super æthera vexit.*

Hic

Hic locus enituit rigidi seruator honesti,
Vsq*ue* dies Carli durans cognomine Calui
Induperatoris, Regis quoq*ue* Francigenarum.
Ipsius & coniux Ermentrudis vocata,
Mundum despexit, regni fastumq*ue* reliquit,
Huic domui se se tradens, fit Martha Maria,
Otia sectando pia, diuinisq*ue* vacando.
Semine Cæsareo produxerat æquiuocatam
Formosam natam, meritis tamē vniuocatam,
Quam secum nutrijt consortem religionis.
Sic spredo mundo tegitur velamine nigro,
Moribus ornata fuit Abbatissa creata,
Ast eius genitor post Carolus Induperator,
Cœnobij, matris prece, dotes amplificauit.

De monasterio isto sic breuiter Chronographus Cameracensis, qui anno salutis 1030. floruit: In vico, quem dicunt Hasnum, Abbatia fuerat regalis olim atque ditissima, vbi ex maxima parte requiescunt corpora SS. Marcellini & Petri. Nunc autem degeneris seculi moribus vitiatis, vt i nunc clerici pauci deseruiunt, desolatam & inopem condolemus. Fuit autem cœnobium istud, vt & cetera Belgica, à Normannis vastatum; quod quidem monachis Benedictinis quando sit traditum, Meyerus in Annali bus Flandriæ commemorat:

Anno Christi millesimo septuagesimo collegium Canonicorum, apud Hasnonium in Ostrouandia, conuertit Balduinus Flandriæ Comes in benedictinum monasterium.

Vetus

Vetus reparauit templum, idquē ab Episcopis Lietberto Cameracensi, Ratbodo ne Nouiomensi, Rainero Aurelianensi curauit dedicatum III. Nonas Iunias. Ea in dedicatione interfuisse reperio corpora Sanctorum Marcelli, Piatonis, Saluij, Amati, Donatiani, Vedasti, Amandi, Audomari, Gisleni, Vincentij, Bertini, Vuinoci, Vuandregisili, Bauonis, Euerardi, Euberti, Landelini, Hugonis, Aichadri, Eusebiæ, Riefrudis, Aldegundis, Ragenfredis, Reginæ, & Vualdetrudis.

Hæc ipsa paullo aliter & fusiùs in Chronicō suo Bertinensi narrat Iperius: Balduino Insulano Flandriæ Comiti successit filius eius Balduinus, à puero nutritus in aula Imperatoris Henrici. Hic in adolescentiæ suæ tempore decidit in tantam infirmitatem, vt ei pater in manu candelam teneret, extreum spiritum exspectans. Et ecce subito resumptis viribus, patri suo dixit: Pater ab hac infirmitate euadam, si mihi dare volueris locum de Hanon, vt ibi monasterium ædificare possim. Hæc vera erunt, quia statim hoc mihi sancti Marcellinus & Petrus promiserunt. Pater annuit, & filius sanus effectus est. Subuerso igitur Hanon castro, raptorum latibulo, ædificauit ibidem monasterium Hanonense in honore SS. Apostolorum Petri & Paulli, & SS. Martyrum Marcellini & Petri & propter hoc vocatus est Balduinus Hanonensis. Dictus est etiam Balduinus Pius, quia totus erat deditus operibus pietatis, viduarum, orphano-

phanorum, Ecclesiarum, pauperum, & oppressorum amator & defensor præcipuus. Hic adhuc viuente patre duxit uxorem Richildem viduam Hermanni Comitis Montensis, ex qua duos habuit filios, Arnoldum & Balduinum. Regnauit autem solus tribus annis, & obiit anno Domini millesimo septagesimo, & sepultus fuit in Hanon, quod ipse fundauerat, monasterio. Hactenus Iperius.

An. 1070.

CAPUT XXX.

Monasterium S. Romani de Hornisga, hodie S. Romani de Ornixa in diœcesi Toletana.

Fundauit hoc monasterium ac dotauit Cindasuindus Rex & uxor eius Reciberga, Era 684. in honorem S. Romani monachi circa opidum de Toro. Agit de hoc monasterio S. Ildefonsus, & S. Isidorus in chronicis his verbis. Cindasuinthus regnauit annos mitis, gloriósus vel insignis, orthodoxus, & verè pius, hic à Deo habuit regnum anno V. Imperij sui Toleto Era de LXXXIII. Memoratus itaque Rex Gothorum regnauit annos VI. menses IX. dies XI. Extra Toletum pace obiit, in monasterioq; S. Romani de Hornisga secus fluvium Dorrij quod ipse à fundamento edificauit, intus Ecclesiam ipsam in cornu per quatuor partes, monumento magno sepultus fuit. Est hodie Prioratus annexus monasterio Regio Vallisole.

684.

K

tano